L. ARS POETICA ET RHETORICA (ALANKARA).

484.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 28. Long. foll. 1–19. 14. Lat. 7. Linn. 8–15. Long. foll. 20–28. 9½. Lat. 6. Linn. 12.

A. Foll. 1–19. *Daṣarúpakae*, a *Dhananjaya*, Vishṇus filio, compositi, caput *primum*, cum commentario *Dhanikae*, Vishṇus filio. Initium, paulum emendatum, subjunxi: नमस्तस्मै गणेशाय यत्कंठः पुष्करायते । मदाभोगघनध्वानो नीलकंठस्य तांडवे ॥१॥ दशरूपानुकारेण यस्य माद्यंति भावुकाः । नमः सर्वविदे तस्मै विष्णवे भरताय च ॥२॥ कस्यचिदेव कदाचिद्दयया विषयं सरस्वती विदुषः । घटयति कमपि तमन्यो व्रजति जनो येन वैदग्धीं ॥३॥ उद्धृत्योद्धृत्य सारं यमखिलनिगमान्नाट्यवेदं विरंचिश्चक्रे यस्य प्रयोगं मुनिरपि भरतस्तांडवं नीलकंठः । शर्वाणी लास्यमस्य प्रतिपदमपरो लक्ष्म कः कर्तुमीष्टे नाट्यानां किं तु किंचित्प्रगुणरचनया लक्षणं संक्षिपामि ॥४॥ व्याकीर्णे मंदबुद्धीनां जायते मतिविभ्रमः । तस्यार्थस्तत्पदैरेव संक्षिप्य क्रियतेऽंजसा ॥५॥ आनंदनिःस्यंदिषु रूपकेषु व्युत्पत्तिमात्रं फलमत्यबुद्धिः । योऽपीतिहासादिवदाह साधु तस्मै नमः स्वादुपराङ्मुखाय ॥६॥ अवस्थानुकृतिर्नाट्यं रूपं दृश्यतयोच्यते । रूपकं तत्समारोपाद्दशधैव रसाश्रयं ॥७॥ नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः । व्यायोगसमवाकारौ वीथ्यंकेहामृगा इति ॥८॥

Hoc capite auctor de dramatum constitutione et variis animorum affectionibus, quae iisdem exprimuntur, distichis 67. disseruit. Desinit in disticho: इत्याद्यशेषमिह वस्तु विशेषजातं रामायणादि च विभाव्य *Vṛihatkathám* च । आसूत्रयेत्तदनुनेतृरसानुगुण्याच्चित्रां कथामुचितचारुवचःप्रपंचैः ॥

Commentarius incipit: प्रणिपत्य शिवं सांबमाचार्यं भरतं तथा । क्रियते दशरूपस्य व्याख्यानं धनिकेन वै ॥ In hac parte Ratnávalím, Mudrárákshasam, Veṇísanháram frequentissime, Abhijnánaṣákuntalam, Uttararámacharitam, Chhalitarámam, Mahávíracharitam, Málatímádhavam, Málávikágnimitram, Mṛichchhakaṭikám rarius laudat.

Haec pars post annum 1820 exarata est.

B. Folia 20–28. Ejusdem commentarii fragmentum, quo disticha 1–28. explicantur.

Haec folia hoc seculo ineunte exarata sunt. (Wilson 335.)

485.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 65. Long. 11½. Lat. 4½. Linn. 6–14.

Inest *Kávyádarṣas*, artis poeticae speculum, quem librum *Daṇḍin* composuit, et in capita tria divisit. (A.) Initium, conjecturis meis paulum emendatum, subjunxi: चतुर्मुखमुखांभोजवनहंसवधूर्मम । मानसे रमतां दीर्घं सर्वशुक्ला सरस्वती ॥१॥ पूर्वशास्त्राणि संहृत्य प्रयोगानुपलक्ष्य च । यथासामर्थ्यमस्माभिः क्रियते काव्यलक्षणं ॥२॥ इह शिष्टानुशिष्टानां शिष्टानामपि सर्वथा । वाचामेव प्रसादेन लोकयात्रा प्रवर्तते ॥३॥ इदमंधं तमः कृत्स्नं जायेत भुवनत्रयं । यदि शब्दाह्वयं ज्योतिरासंसारं न दीप्यते ॥४॥ आदिराजयशोबिंबमादर्शं प्राप्य वाङ्मयं । तेषामसंनिधानेऽपि न स्वयं पश्यन्पश्यति ॥५॥ गौर्गौः कामदुघा सम्यक्प्रयुक्ता स्मर्यते बुधैः । दुष्प्रयुक्ता पुनर्गोत्वं प्रयोक्तुः सैव शंसति ॥६॥ तदल्पमपि नोपेक्ष्यं काव्ये दुष्टं कथंचन । स्याद्वपुः सुंदरमपि श्वित्रेणैकेन दुर्भगं ॥७॥ गुणदोषानशास्त्रज्ञः कथं विभजते जनः । किमंधस्याधिकारोऽस्ति रूपभेदोपलब्धिषु ॥८॥ अतः प्रजानां व्युत्पत्तिमभिसंधाय सूरयः । वाचां विचित्रमार्गाणां निबंधुः क्रियाविधिं ॥९॥ तैः शरीरं च काव्यानामलंकारश्च दर्शितः । शरीरं तावदिष्टार्थव्यवच्छिन्ना पदावली ॥१०॥ पद्यं गद्यं च मिश्रं च तत्त्रिधैव व्यवस्थितं । पद्यं चतुष्पदी तच्च वृत्तं जातिरिति द्विधा ॥११॥ छंदोविचित्यां सकलस्तत्प्रपंचो निदर्शितः । सा विद्या नौस्तितीर्षूणां गंभीरं काव्यसागरं ॥१२॥ मुक्तकं कुलकं कोषः[1] संघात[2] इति तादृशः । सर्गबंधानुरूपत्वादनुक्तः पद्यविस्तरः ॥१३॥ सर्गबंधो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणं । आशीर्नमस्क्रिया वस्तुनिर्देशो चापि तन्मुखं ॥१४॥ इतिहासकथोद्भूतमितरद्वा तथाश्रयं । चतुर्वर्गफलायत्तं चतुरोदात्तनायकं ॥१५॥ नगरार्णवशैलर्तुचंद्रार्कोदयवर्णनैः । उद्यानसलिलक्रीडामधुपानरतोत्सवैः ॥१६॥ विप्रलंभैर्विवाहैश्च कुमारोदयवर्णनैः । मंत्रदूतप्रयाणाजिनायकाभ्युदयैरपि ॥१७॥ अलंकृतमसंक्षिप्तं रसभावनिरंतरं । सर्गैरनतिविस्तीर्णैः श्रव्यवृत्तैः सुसंधिभिः ॥१८॥ सर्वत्र भिन्नसर्गांतैरुपेतं लोकरंजनं । काव्यं कल्पांतरस्थायि जायते सदलंकृति ॥१९॥ न्यूनमप्यत्र यैः कैश्चिदंगैः काव्यं न दुष्यति । यद्युपात्तेषु संपत्तिराराधयति तद्विदः ॥२०॥ गुणतः प्रागुपन्यस्य नायकं तेन विद्विषां । निराकरणमित्येष मार्गः प्रकृतिसुंदरः ॥२१॥ वंशवीर्यश्रुतादीनि वर्णयित्वा रिपोरपि । तज्जयान्नायकोत्कर्षकथनं च धिनोति नः ॥२२॥ अपादः पदसंतानो गद्यमाख्यायिका कथा । इति तस्य प्रभेदौ द्वौ तयोराख्यायिका किल ॥२३॥ नायकेनैव वाच्यान्या नायकेनेतरेण वा । स्वगुणाविष्क्रियादोषो नात्र भूतार्थशंसिनः ॥२४॥ अपि त्वनियमो दृष्टस्तत्राप्यन्यैरुदीरणात् । अन्यो वक्ता स्वयं वेति कीदृग्वा भेदकारणं ॥२५॥ वक्त्रं वापरवक्त्रं च सोच्छ्वासत्वं च भेदकं । चिह्नमाख्यायिकाश्चेत्प्रसंगेन कथास्वपि ॥२६॥ आर्यादिवत्प्रवेशः किं न वक्त्रापरवक्त्रयोः । भेदश्च दृष्टो लंभादिरुच्छ्वासो वास्तु किं ततः ॥२७॥ तत्कथाख्यायिकेत्येका जातिः संज्ञाद्वयान्विता । अत्रैवांतर्भविष्यंति शेषास्त्वाख्यानजातयः ॥२८॥ कन्याहरणसंग्रामविप्रलंभोदयादयः । सर्गबंधसमा एव नैते वैशेषिका गुणाः ॥२९॥ कविभावकृतं चिह्नमन्यत्रापि न

[1] Schol. *Kosho* yathá *Saptaṣatyádi.*

[2] Scholiasta: अन्यानपेक्ष एकश्लोकनिबंधो मुक्तकं । अनेकपद्यैनैकक्रियान्वितेनैकवाक्यार्थकथनं कुलकं । तच्च क्रियाया आद्यंतश्लोकावस्थितिभेदाद्यकुलकमंत्यकुलकमिति द्विधा । असंहतार्थानामेककवेरनेककवीनां वा निबंधः कोषः । यथा सप्तशत्यादि । कल्पितकथ एकच्छंदोनिर्व्यूढः संघातः । यथा मेघदूतादि ॥